

“Seré un borinot amb els polítics”

Salvador Giner, nou president de l'IEC, anuncia que serà un borinot i que no deixarà viure els polítics. Vol signar un acord de quatre anys amb la Generalitat de Catalunya i pretén que els poders públics utilitzin sovint el capital humà de la institució.

El sociòleg Salvador Giner (Barcelona, 1934) presidirà l'Institut d'Estudis Catalans els propers quatre anys. En l'anterior equip de govern de Josep Laporte, mort el febrer passat quan feia dos anys que n'exercia la presidència, ocupava el càrrec de vicepresident primer.

—Com us expliqueu que en les eleccions anteriors i en aquestes darreres les diferències de vots hagin estat tan minses?

—La diferència d'uns deu vots no és tan minúscula, entre 180 votants, el percentatge és bastant considerable. El fet que la candidatura derrotada obtingui tants vots és bo; vol dir que és popular, que tenia un bon programa, programa que, per cert, era molt semblant al nostre. Després compten les lleialtats personals, ben lògiques, i les personalitats dels candidats. Això parla molt bé del meu contrincant, Joan Martí, president de la Secció Filològica (SF), i a mi m'obliga a tenir-hi una relació de cordialitat i entesa. L'IEC no està dividit ni enfrontat per dins, ni tampoc no hi ha marro. N'estic molt content. I l'ocasió és magnífica. El 2007 és el centenari de la institució, un

dels fruits més exquisits del noucentisme i de la Catalunya moderna.

—Què voldríeu que fes i enlestís l'IEC en aquests quatre anys?

—Que s'acompleixi el programa encetat fa dos anys amb Laporte. No som continuistes, som continuadors, perquè som autors del nostre present. Laporte ens va fer pensar moltíssim. Si en sis anys aconseguim portar a terme el programa, seré un home feliç. Normalment, les coses no s'aconsegueixen mai al cent per cent i estic tan acostumat a fracassar... Però déu n'hi do les coses que s'han fet. El deute era astronòmic i vam poder eixugar-lo, no sense esforços. En segon lloc, espero no caure mai més en els números vermells; que l'IEC, si no amb superàvit, estigui en una situació econòmica que ens permeti fer les nostres tasques.

—De quina manera ho resoldreu?

—Amb la signatura d'un contracte-programa de quatre anys amb la Generalitat de Catalunya que ens estalviï de negociar curs rere curs el nou ajut.

—Del procés endegat per Laporte, quin projecte vetllareu més?

—El d'avançar en el procés de digitalització per entrar de ple en la societat del coneixement i divulgar la ciència que fem, traduïda a l'anglès quan calgui.

—Entre els objectius nous que no eren al programa anterior, quin destacariéu?

—La creació de la Fundació Institut d'Estudis Catalans, que ens permetrà comptar amb patrocinadors i desenvolupar programes amb la universitat. Necessitem diners per finançar la recerca i ens és igual que el diner sigui públic o no.

—La Secció Filològica ha de continuar tenint el pes preponderant actual, o bé s'han d'impulsar ara les restants seccions?

—Ha de continuar tenint-lo perquè l'IEC és l'acadèmia de la llengua catalana. En conseqüència, continuarà amb la considerable part del pressupost que s'emporta. És essencial per a l'IEC. Una SF disminuïda és una idea obscena. Per a mi, aquesta qüestió no es pot

ni plantejar. És tan important la llengua per a l'IEC que els nostres diccionaris són de l'IEC, no de la SF.

—Sortirà aviat el nou diccionari de la llengua catalana de l'IEC?

—Ho desconec amb exactitud, no dispo, ara com ara, de la informació. Crec que s'està allargant una mica massa, però és la impaciència del llec, no la d'un entès. Ho volen fer bé. Hi estic d'acord, no siguem impacients.

—**No penseu que la feina de l'IEC hauria de ser més utilitzada pels poders públics en general, més enllà de la normativització de la llengua?**

—I tant! Li ho acabo de dir exactament això a Ernest Benach, president del Parlament de Catalunya. Nosaltres tenim un capital humà considerable i el Parlament no el fa servir. N'havia parlat molt amb l'anterior president, Joan Rigol. Hi ha qüestions d'interès com les emigracions, els recursos naturals o la situació energètica, que es presten a ser manipulades políticament, que nosaltres podem estudiar i sobre les quals ens podem pronunciar amb neutralitat. Si el Parlament ens demana un llibre blanc sobre l'energia o un estudi demogràfic, el podem fer. Fa poc ens van demanar un informe jurídic sobre l'Estatut i no els va costar ni cinc. En tenim l'obligació. Som l'acadèmia del país. De l'equip de Laporte, jo era el maniàtic del tema, encara que tots hi estàvem d'acord. Fem servir l'IEC. En llengua ja ho fem. I això és el que penso dir al president Maragall quan em rebí. Ho puc anunciar aquí perquè s'ho veu a venir. Home, en algun cas passarem una minuta, però no serà cara. El cost de l'informe jurídic va ser 0,0 i va ser signat per Puigsaletas, el qual ho va considerar un honor. A més d'inten-

de Conflent. No és casual que el pis de l'UCE a Barcelona sigui de l'IEC.

—**No caldria regularitzar la relació entre l'equip de govern de l'IEC i la presidència de la Generalitat de Catalunya?**

—No m'ho havia plantejat. Nosaltres som una acadèmia i ells uns partits. És bo que l'IEC sigui autònom. No, ja estem bé així. Els acadèmics han de tenir independència. El que han de fer ells és dotar-nos econòmicament. Afortunadament, no tinc partit polític. No hi hauria res de dolent que en tingués, però crec que és una coincidència feliç.

—**En les eleccions a òrgans similars, com els col·legis professionals, es busquen els colors polítics de les candidatures. Us n'han trobat cap?**

—No ha passat, tot i que alguna premsa, en especial la de claveguera, ens ha volgut inclinar cap a un cantó, sobretot pel fet que vam aconseguir eixugar el deute. Ens van acusar de botiflers i *sociates*. Però si no ho haguéssim fet, els mateixos ens haurien acusat d'enfonsar l'Institut. És una dialèctica demencial. A mi m'és igual qui mani, jo seré un borinot perquè

“Ara que el president de l'IEC és un Giner de la Marina, seria bo poder obrir noves delegacions al País Valencià”

sificar la presència pública de l'Institut, cal que els poders públics ens facin servir més.

—**Quina és la voluntat del nou equip respecte de la Universitat Catalana d'Estiu (UCE), de Prada?**

—Recordaré que un membre del nostre equip, Joandomènec Ros n'és el rector. Jo vaig intervenir, el 1968, en la seva fundació, amb el Grup Rossellonès d'Estudis Catalans, una reunió que es va fer en un bar de Perpinyà amb Andreu Balent, Pere Verdager, Jordi Estivill i alguns més, i vaig ser-hi des de l'inici, el 1969, fins al 1976, portant la secció de ciències socials. Hi vaig dur Ernest Lluch, per exemple. Des de fora, i simplificant, cosa que jo no puc fer, es podria interpretar que l'UCE ha desembarcat a l'IEC, o que l'IEC ha desembarcat a l'UCE, com també hi ha qui podrà dir que, amb el resultat de les votacions, han fet festa grossa a Prada

m'obliguen a ser-ho, no els deixaré viure.

—**L'IEC té una delegació a Castelló. Voldríeu tenir més presència al País Valencià?**

—Ara mateix. Si el País Valencià ajudés com ho fan les Illes o Andorra, obriríem demà mateix delegacions a València i Alacant.

—**Manteniu relacions amb la Marina, d'on procediu?**

—Si voleu, us parlo en alacantí. Ara ha mort la meua darrera tieta, i hi tinc cosins germans. Hi he passat molts estius. Fa poc va venir a l'IEC el rector de la Universitat d'Alacant, Ignacio Jiménez Raneda, que parla català tot i ser aragonès, per estrènyer vincles. Ara que el president de l'IEC és un valencià de la Marina, un Giner, seria bo poder obrir-hi les noves delegacions.

Lluís Bonada

